

هزینه مازاد استاندارد اجباری به ضرر مصرف کننده نهایی

عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ادامه داد: همین لغت استاندارد یک محدودیت ایجاد می کند در حالی که در صنعت نساجی محدودیتی نداریم، دنیای صنعت نساجی دنیای تغییرات هفتگی است.

وی گفت: در جایی خواندم که لباس نوزاد باید ۱۰۰ درصد از پنبه باشد در حالی که باید بگوییم ما امروز الیافی داریم که به مراتب لطیف تر از پنبه برای مصرف لباس نوزادان است.

شیبانی با پیشنهاد استاندارد تشویقی به جای اجباری افزود: من با توجه به نیاز مصرف کننده کالا تولید می کنم و در صورتی که مصرف کننده ما تقاضای خارج از چارچوب تعریفی استاندارد داشته باشد من باید به درخواست مشتری توجه کنم. وی با بیان اینکه من مخالف استفاده از الیاف سالم نیستم اضافه کرد: استفاده از نخ، پارچه، فرش و منسوجات نساجی سالم به معنی استاندارد نیست به عنوان نمونه ممکن است از نظر استاندارد نخ آکرلیک مورد تایید باشد، ولی برای سفارش دهنده محصول پلی استر مدنظر باشد.

وی افزود: ما در انجمن نساجی به اکثریت آرا رسیدیم که باید اطلاعات فنی لازم تولیداتمان را روی محصولاتمان درج کنیم تا مشتری با یک نگاه متوجه شود که چه چیزی را با چه کیفیت و مشخصاتی خریداری کند. این حق مسلم مصرف کننده است، ولی ما نباید مصرف کننده را مجبور و محدود کنیم که براساس دستورالعمل استاندارد اجباری محصول خود را تهیه کند. ما بیشتر از سازمان استاندارد نگران مصرف کنندگان هستیم در عین حال باید به مشتری حق انتخاب دهیم تا براساس بودجه، نیاز و کاربرد محصولی را تهیه کند.

وی به خرید فعالان اقتصادی از سایر کشورها اشاره کرد و گفت: به عنوان نمونه مشتری خارجی از من موکتی می خواهد در حدود ۳۰۰ گرم با قیمت مشخص و من به عنوان تولید کننده می گویم برای این بودجه من باید این مقدار الیاف استفاده کنم و پس از توافق دو طرف محصول تولید می شود برای این فعال اقتصادی خارجی خرید کالا با قیمت مشخص و فروش آن در کشور خود است حال اگر شما به این معامله قوانین استاندارد وضع کنید و بگویید موکت باید ۸۰۰ گرم باشد آیا این معامله و عرضه کالا امکان پذیر است؟!

عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی گفت: هزینه مازاد ناشی از استاندارد اجباری برای صنایع نساجی به ضرر مصرف کننده نهایی است.

دکتر علیمردان شیبانی در گفتگوی اختصاصی با خبرگزاری صداوسیما؛ با انتقاد از تدوین استاندارد اجباری برای صنعت نساجی افزود: استاندارد تشویقی بسیار عالی است، اما در هیچ کجای دنیا صنعت نساجی استاندارد اجباری ندارد.

وی ادامه داد: من تولید کننده باید چیزی را تولید کنم که بازار، بنکدار و مشتری متقاضی آن هستند، اگر من به بنکدار بگویم براساس استاندارد، پایل (الیاف روی سطح موکت) باید ۱۲ باشد، از طرفی بنکدار و یا مشتری می گوید من روی این محصول سر می خورم و موکت با پایل ۶ می خواهم. از طرفی متولیان استاندارد می گویند این محصول غیراستاندارد است. در حالی که وقتی سازمانی مثل هواپیمایی می گوید کفپوشی ضد حریق می خواهم این مطلب بسیار به جا و منطقی است و من به عنوان تولید کننده باید کفپوشی تولید کنم که ضد آتش باشد یا وقتی بیمارستانی از من درخواست کفپوش آنتی باکتریال می کند و برای این امر با دریافت هزینه اضافی و با افزودن مواد آنتی باکتریال، محصول نهایی را به مشتری تحویل می دهم، این استاندارد نیست در واقع خواسته متقاضی است.

شیبانی با بیان اینکه ۲۰ سال است که موکت نمایشگاه بین المللی تهران را ما تامین می کنیم، گفت: در واقع اصل اساسی و ملاک تولید این نوع کفپوش مقاومت و پرز ندادن هنگام رفت و آمد بازدیدکنندگان از نمایشگاه است نه ضدحریق این تولید کننده اضافه کرد: من نمی دانم هدف آقایان از عنوان کردن دوباره این مطلب (استاندارد اجباری پوشاک) چیست، این هدف به نفع مشتری نیست و آفت آن این است که شما را مجبور می کنند به کاری که در مرحله اول بسیار هزینه بر است به عنوان نمونه ما برای هر متر تولید باید یک هزینه ناخواسته به سازمان استاندارد و چندجای دیگر بدهیم که این هزینه به طور مستقیم به مصرف کننده نهایی تحمیل می شود.

افزایش هزینه تولید با نوسانات ارزی

«مهم‌ترین مشکل تولیدکننده‌ها و صادرکننده‌ها در این حوزه، نرخ تسعیر و بازگشت ارز است.

در حال حاضر نرخ بازگشت ارز حاصل از صادرات به دولت با دلار ۴۲ هزار تومان محاسبه می‌شود. درخواست ما در این خصوص این است که هم در خصوص مواد اولیه و همچنین صادرات، یک نرخ نزدیک به ارز آزاد در نظر گرفته شود.» وی در همین خصوص ادامه داد: «این رانت ارزی ارزان برای مواد اولیه باعث شده که خروج ارز زیادی از کشور داشته باشیم و در همین مسیر کالایی که در کشور تولید می‌شود وارد می‌شود که این ضربه به تولیدکنندگان داخلی خواهد بود. بنابراین واردات بیشتر شده و در مقابل شرایط صادراتی نیز سخت شده است. در این شرایط کسانی که به دنبال صادرات هستند شرایط رقابتی خود را از دست می‌دهند.» اما طی چند سال اخیر رکود اقتصادی و کاهش قدرت خرید مردم با واردات برخی پوشاک و پارچه‌های نامرغوب همراه شده و باعث ایجاد برخی مشکلات در این حوزه شده و کارخانه‌های تولیدی را با چالش مواجه کرده است. موضوعی که عضو انجمن صنایع نساجی ایران و مسوول کارگروه بافت این انجمن در خصوص آن گفت: «میزان واردات پارچه‌های مبلی به ایران از دیگر معضلات تولیدکنندگان این حوزه محسوب می‌شود. بنابراین حجم فعلی واردات با مجوز انجام شده و به روش‌های مختلف وارد بازارهای کشور می‌شود. در برخی مواقع نیز به بهانه تولید و طرح این موضوع که نیاز به مواد اولیه وجود دارد اقدام به واردات در حجم‌های بالا به کشور می‌شود.

این در حالی است که ورود برخی تولیدات نساجی به کشور ممنوع است اما متأسفانه نتیجه مثبتی بابت این ممنوعیت شامل حال کارخانه‌های تولیدی نشده است و همین موضوع سبب شده که در شرایط فعلی توجیه اقتصادی برای تولید وجود نداشته باشد و رشد قابل توجهی را که این صنعت می‌توانست داشته باشد از دست داده است.»

وی با تشریح بیشتر این موضوع ادامه داد: «اگر روی واردات پوشاک به کشور کنترل بیشتری اعمال شود در آینده این صنعت رشد مناسب‌تری خواهد داشت. این در حالی است که صنعت میلمان از سال ۹۷ که ممنوعیت واردات برخی مواد اولیه مانند پارچه مبلی انجام شد، رشد قابل قبولی داشته است. مبلی که با ۳۰۰ یا ۴۰۰ دلار از چین یا ۸۰۰ تا ۱۰۰۰ دلار از ترکیه وارد می‌شد در حال حاضر در داخل کشور تولید می‌شود. اگر موضوع حمایت از تولید مطرح می‌شود، باید مانند سایر کالاها، ورود پارچه مبلی نیز به کشور ممنوع شود. بنابراین ادعایی که از سوی برخی مراجع صنفی مبلی‌سازی در کشور مطرح می‌شود غیرواقعی است.» رئیس اتحادیه مبلی‌سازان مدتی پیش مدعی شده است که این صنعت مشکل تامین مواد اولیه دارد و هیچ نظارتی بر تامین‌کنندگان مواد اولیه در کشور نیست و همچنین ممنوعیت ورود برخی مواد اولیه باعث ایجاد رانت شده و مواد خارجی به صورت قاچاق وارد کشور شده است. علیرضا نوری عضو انجمن صنایع نساجی ایران در خصوص این ادعا گفت: «متأسفانه این قبیل ادعاها مدتی است که مطرح می‌شود و هیچ مستنداتی از این صحبت‌ها ارائه نمی‌شود. مثلاً اینکه نیاز پارچه

نبات نرخ ارز از مهم‌ترین مولفه‌های تعیین‌کننده ظرفیت اقتصادی کشور و مهم‌ترین عامل در تجارت خارجی است که نوسانات آن تأثیرات خیلی سریعی بر تولید داخلی کشور می‌گذارد. از سوی دیگر این نوسان‌ها می‌تواند تبدیل به عاملی برای افزایش هزینه‌های تولید نیز شود. موضوعی که عضو انجمن صنایع نساجی ایران در گفت‌وگو با روزنامه دنیای اقتصاد آن را تشریح کرده است.

علیرضا نوری در خصوص اثر نوسان‌های ارزی روی تولید محصولات نساجی گفت: «موضوع افزایش نرخ ارز اثرات منفی زیادی روی این صنعت داشته است. به این دلیل که هر کالایی که در کشور تولید می‌شود با افزایش قیمت ارز هزینه نهایی آن بالاتر رفته است. بنابراین هزینه تولید در کشور به دلیل افزایش قیمت ارز افزایش چشمگیری داشته است.

از سوی دیگر جهش قیمت ارز تعادل روانی بازار را نیز تغییر داده و تولیدکنندگان دچار نوعی سردرگمی شده‌اند. اما موضوع مهم دیگر این است که بانک مرکزی مدعی شد ارز مورد نیاز صنعت را با دلار ۲۸ هزار تومانی تامین خواهد کرد.

بعد موضوع تامین با دلار تالار اول و دوم بورس کالا مطرح شد اما متأسفانه این اتفاق رخ نداد. این باعث شد دلار نیمایی که در تالار دوم با قیمت ۳۶ هزار تومان عرضه می‌شد به ۴۶ هزار تومان رسید و تأثیر بسیار زیادی روی تامین مواد اولیه داشت. این اتفاق حتی روی تامین مواد اولیه داخلی تأثیر گذاشت؛ به عنوان مثال پتروشیمی‌هایی که مواد اولیه آنها در بورس عرضه می‌شود با رقابت‌های ۵۰ تا ۷۰ درصد مواجه می‌شوند که تأثیر بسزایی در تامین مواد اولیه خواهد داشت.»

وی در بخش بعدی از گفت‌وگوی خود به مهم‌ترین انتظارات کارخانه‌های تولید محصولات نساجی و به خصوص ریسندگی و بافندگی از دولت و سیاستگذار پرداخت و گفت: «انتظار کارخانه‌های تولیدی حوزه ریسندگی و بافندگی به‌خصوص در شرایط فعلی تحریم، حمایت از تولید داخل است.

در استان یزد بیش از ۲ هزار کارگاه کوچک و ۱۱۵ کارگاه بزرگ تولیدات نساجی در حوزه تار و پود وجود دارد. این موضوع نشانگر توانمندی نساجی در این استان است که قدمت بسیار بالایی نیز داشته و باعث ایجاد تعداد زیادی شغل با کمترین سرمایه نیز شده است.»

علیرضا نوری در مورد وضعیت و میزان صادرات در این حوزه و موانع آن گفت:

گذری به بازارهای یافت آباد، دلاوران و دروازه شمیران داشته باشید، به وفور پارچه‌های میلی را مشاهده می‌کنید که بدون هیچ مشکلی و با بیشترین تنوع می‌توان آن را تهیه کرد.»

مبلی ما ۱۱۰ میلیون مترمربع است. این نیاز در هیچ سامانه‌ای ثبت نشده و بنابراین به صورت ادعا باقی مانده است. البته بحث‌های دیگری در مورد قیمت، تولید، توزیع و کیفیت نیز از سمت ایشان بارها مطرح شده است. ما جلسات ماهانه‌ای داریم که در آنها از سوی ایشان فقط شلوغ کاری دیده می‌شود. اگر

ضرورت رفع ممنوعیت واردات پارچه چادر مشکی

کارخانجات تولید داخل کشور را سلب کرده بود، واردات بی‌رویه پارچه تحت نام چادر مشکی موجب شد که گمرک جمهوری اسلامی ایران با هدف جلوگیری از تخلفات و حمایت از تولید داخلی، پیشنهاد حذف زیر نویس پارچه چادر مشکی را داشته باشد که این امر منجر به راه‌اندازی ۲ کارخانه بزرگ در داخل کشور شد و در حال حاضر واردات کالاهای مرتبط با حجاب به جهت حمایت از تولید داخل در گروه چهارم کالایی و ممنوع الورد است و در مورد پارچه چادر مشکی، چون از ردیف سایر فصل ۵۴۰۷ که مربوط به پارچه از نوع تاروپود باف است، استفاده می‌کنند، لذا با پرداخت عوارض یکسان بدون تخفیفات با سایر پارچه‌ها از گمرک ترخیص می‌شود و امکان سوء استفاده وجود ندارد.

رئیس کل گمرک بیان کرد: همان‌گونه که گفته شد در سال‌های اخیر به دلیل تولیدات داخلی و عدم وجود تخفیف یا تعرفه مجزا برای پارچه چادر مشکی، وارداتی از پارچه مذکور وجود نداشته است، در آخرین سالی که واردات این کالا انجام شده است، یعنی سال ۱۳۹۵ به میزان ۱۸۳ تن پارچه چادری به ارزش حدود ۸۴۰ هزار دلار از کشورهای چین، ژاپن، کره جنوبی، امارات و ترکیه وارد کشور شد.

رضوانی فر در پاسخ به این سؤال که دولت چه تمهیداتی برای ارزان شدن کالای مرتبط با حجاب در نظر گرفته است؟ بیان داشت: به جهت حمایت از تولید پیشنهاد می‌شود، با عنایت به وجود ۲ کارخانه بزرگ تولید پارچه چادر مشکی و با هدف حمایت از تولید داخلی، مواد اولیه این کارخانه‌ها با سود بازرگانی حداقل و همچنین بخشودگی مالیات بر ارزش افزوده وارد کشور شود و کد تعرفه مجزا برای پارچه چادر مشکی تعیین و با تعیین نرخ سود بازرگانی مناسب و متعادل، علاوه بر حمایت از تولید داخلی امکان واردات در صورت عدم کفایت تولیدات داخلی، فراهم شود.

رئیس کل گمرک با بیان اینکه واردات کالاهای مرتبط با حجاب به دلیل حمایت از تولید داخل در گروه چهارم کالایی قرار گرفته و ممنوع است، گفت: واردات مواد اولیه تولید چادر با حداقل سود بازرگانی و رفع ممنوعیت واردات پارچه چادر مشکی، ضرورت است.

محمد رضوانی فر در مورد عوارض گمرکی برای واردات کالای مرتبط با حجاب و پارچه مشکی چادری و مانتویی و تخفیف‌هایی که در مقایسه با کالاهای مشابه در نظر گرفته شده است، اظهار داشت: واردات کالای مرتبط با حجاب (شال، اشارپ «شال سه گوشه»، چادر و روسری، مقنعه و روبند و تور صورت و اشیای همانند) در فصل ۶۲ کتاب مقررات صادرات و واردات زیر مجموعه ردیف ۶۲۱۴ طبقه‌بندی می‌شود که به جهت حمایت از تولید داخل در گروه چهارم کالایی و ممنوع‌الورد است و در سال‌های اخیر واردات کالای مرتبط با حجاب نداشته‌ایم. به گزارش خبرگزاری فارس، رئیس کل گمرک جمهوری اسلامی در مورد واردات پارچه چادری و مانتویی نیز گفت: در حال حاضر برای پارچه چادر مشکی هیچ گونه تعرفه مجزایی تعیین نشده است و واردکنندگان برای ترخیص پارچه مذکور از ردیف سایر فصل ۵۴۰۷ که مربوط به پارچه از نوع تاروپود باف است، استفاده می‌کنند، لذا با پرداخت عوارض یکسان با سایر پارچه‌ها از گمرک ترخیص می‌شود که در سال‌های اخیر با راه‌اندازی کارخانه نساجی حجاب شهر کرد، واردات پارچه چادر مشکی نداشته‌ایم. رضوانی فر در پاسخ به این گفته که برخی عنوان می‌کنند از تخفیفات احتمالی مرتبط با واردات کالای مرتبط با حجاب عده‌ای برای واردات دیگر کالاها سوء استفاده می‌کنند، گفت: پارچه چادر مشکی قبل از سال ۱۳۹۳ در کتاب مقررات صادرات و واردات، دارای زیر نویس بود و با تخفیف و تعرفه ۴ درصد وارد می‌شد که این امر علاوه بر سوء استفاده متخلفان مانند اظهار سایر پارچه‌ها تحت عنوان پارچه چادر مشکی، امکان صرفه اقتصادی برای راه‌اندازی

افتتاح حساب بانکی محدود شد

نظیر ارسال پیامک و دریافت شناسه تأیید هویت هنگام افتتاح حساب سپرده و نیز هنگام ارائه خدمات مرتبط با حساب سپرده به اشخاص با ریسک بالا، تورم تعداد حساب‌های سپرده بانکی و کارت‌های پرداخت به‌دلیل متعدد همچون به‌دلیل منوط کردن ارائه همه خدمات بانکی به افتتاح حساب سپرده و برخی سوءاستفاده‌ها از حساب‌های سپرده مشترک اشاره نمود. در دستورالعمل تلاش شده است برای رفع مشکلات و چالش‌های شناسایی شده در این رابطه تدبیر مقتضی اتخاذ گردد

بانک مرکزی با صدور بخشنامه‌ای خطاب به نظام بانکی، دستورالعمل ناظر بر الزامات افتتاح و نگهداری حساب‌های سپرده ریالی و صدور کارت‌های پرداخت در مؤسسات اعتباری را ابلاغ کرد.

بانک مرکزی در بخشنامه ابلاغی تأکید کرده است که در زمان حاضر چالش‌های مهمی در زمینه افتتاح و نگهداری حساب‌های سپرده بانکی و کارت‌های پرداخت وجود دارد که از جمله آنها می‌توان به عدم الزام به آگاهی اصیل از افتتاح حساب سپرده و بهره‌برداری از آن توسط وکیل، عدم الزام در به‌کارگیری روش‌هایی

استاندارد اجباری راهکار ارتقای کیفیت صنایع نساجی نیست

باشد، گفت: سازمان استاندارد زیرمجموعه‌ای دارد به نام پژوهشگاه استاندارد نساجی و کارشناسان صنعت نساجی در آن پژوهشگاه مشغول به کار هستند که الزامات و وظایفشان تدوین استاندارد نیست، ولی در حوزه استانداردهایی که تا به حال تدوین شده، بخش قابل توجهی از این استانداردها ترجمه یا برداشت از استانداردهای بین‌المللی است.

وی در پاسخ به این سوال که کدام کالاهای نساجی، مشمول استاندارد اجباری خواهند شد، گفت: احتمالاً تمام کالاهایی که محصول نهایی به شمار می‌آیند مشمول استاندارد اجباری خواهند شد. در حال حاضر ما فقط برای پای پوش‌ها و کفش‌های ایمنی استاندارد اجباری داریم و همچنین برچسب گذاری کفپوش‌ها، فرش‌های ماشینی و ۲۰ مورد استاندارد اجباری مربوط به صنایع بهداشتی داریم. اکرامی گفت: برچسب گذاری برای فرش ماشینی اجباری است یعنی تمام اطلاعات مربوط به ویژگی‌های ساختاری، مواد تشکیل دهنده، چگونگی تولید کفپوش باید در برچسب شناسه درج شود تا به مصرف کننده قدرت انتخاب دهد. در جهت رعایت حق و حقوق مصرف کننده که مصرف کننده با علم و آگاهی، جنس مورد نظر خود را خریداری کند.

وی افزود: ما یکسری خریدهای درون صنفی در صنعت با عنوان (B۲B) داریم یعنی فروشنده نخ به تولید کننده پارچه، نخ می‌فروشد و فروشنده پارچه به تولید کننده پوشاک، اینجا فقط بحث مشخصات نیست و اطلاعات دقیق‌تر و کارشناسی شده تری نیاز است تا خرید صورت گیرد. نهادی مثل استاندارد اگر وارد شود و نشان استاندارد بزند که با کالا انطباق نداشته باشد چه کسی پاسخگوست؟ اینجا معامله بین خریدار و فروشنده است و خودشان اطلاعات فنی و استانداردهای مورد نیاز را طرح و به هم دیگر انتقال می‌دهند و در نهایت خرید صورت می‌گیرد. مشاوران انجمن صنایع نساجی در حوزه آموزش و ترویج استاندارد تاکید کرد: وقتی شما کالایی را به مصرف کننده نهایی عرضه می‌کنید، مصرف کننده کارشناس نیست در نتیجه کالا باید برچسب داشته باشد که هم اکنون این برچسب بر روی کفپوش‌ها درج شده، اما بر روی پوشاک چنین برچسبی الزامی نشده، اما برچسب گذاری یک طرف قضیه است و اینکه درون این برچسب چه مواردی درج شود موضوع دیگری است، در تمام دنیا تنها موردی که درج آن داخل برچسب‌های پوشاک الزامی است، درصد لیاف است و لاغیر و حتی درج سایز کالا بر روی برچسب پوشاک الزامی نیست.

مشاوران انجمن صنایع نساجی در حوزه آموزش و ترویج استاندارد گفت: بیش از هزار و ۱۰۰ استاندارد در صنعت نساجی داریم که چند برابر سایر کشورهاست و اگر با ایجاد استاندارد اجباری برای محصولات نساجی به دنبال ارتقای کیفیت هستیم این راه کار نیست.

احسان اکرامی در گفتگو با خبرگزاری صداوسیما با بیان اینکه ما هنوز هدف سازمان استاندارد از طرح موضوع الزام استاندارد اجباری در صنعت نساجی را متوجه نشده ایم، گفت: اگر به دنبال ارتقای کیفیت هستیم این راه کار نیست.

به گزارش خبرگزاری صداوسیما، وی گفت: ما استانداردهای کشورهای اروپا و آمریکا را ترجمه و تدوین کرده ایم و سازمان ملی استاندارد این استانداردها را در صنایع مورد استفاده قرار می‌دهد و در سایت این سازمان قابل رویت است همچنین در زمینه امکانات آزمایشگاهی و دانش فنی در واحدهای صنعتی و دانشگاه‌ها در زمینه استاندارد هیچ گونه خلاء و کمبودی نداریم.

اکرامی در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه آیا کیفیت محصولات خارجی در نتیجه اعمال استاندارد اجباری است، افزود: قطعاً خیر، ما در هیچ کجای دنیا برای کالای نساجی، استاندارد اجباری نداریم مگر ضعف کیفیت باعث آسیب به مصرف کننده شود. به عنوان نمونه اگر کفپوش داخل هواپیما ضدحریق نباشد و اتفاقی رخ دهد تهدیدی است برای جان مسافران و یا در لباس آتش نشانی، نبود ویژگی‌های ضدحریق، جان آتش نشانان را به خطر می‌اندازد، ولی در حوزه کالای نساجی ما با سلیقه‌های مختلفی روبرو هستیم و باید از لیاف، مواد شیمیایی و طرح‌های مختلف استفاده کنیم، با کدام متر و معیار می‌توانند ضابطه تعریف کنند و این را الزامی کنند تا توجه به اینکه این موضوع در دنیا جواب خود را پس داده، در نتیجه در کشور ما هم اجرایی نخواهد شد اگر هدف، کیفیت باشد.

وی همچنین در پاسخ به این سوال که اگر چندین تولید کننده کفپوش هواپیما را تولید کنند خریدار چطور باید به کیفیت ضد حریق و نسوز بودن آن پی ببرد اگر مرجعی این را تایید نکند؟ گفت: ما سه مدل کنترل کیفیت و تضمین کیفیت محصول داریم یک مدل این است که به عنوان نمونه، سازمان هواپیمایی و یا یک شرکت هواپیمایی مشخص به عنوان خریدار درخواست یک کالای مشخص را می‌دهد با ویژگی‌های مشخص، خود خریدار در وهله اول مسئول کنترل کیفیت کالایی است که سفارش داده، در غیر اینصورت قطعاً خرید نخواهد کرد و با ضوابط داخلی شرکتش مغایرت خواهد داشت، در سطوح بین‌المللی برای سفارش‌های ویژه ممکن است از نهادهای ثالث استفاده شود، اتحادیه اروپا برای کفپوش‌های ضدحریق قانون CE (استاندارد اروپا) را دارد که در داخل ساختمان نصب می‌شود. نهادهای زیربیطی وجود دارند که بین خریدار و فروشنده قرار می‌گیرند و براساس درخواست الزامات و انطباق الزامات را با کیفیت درخواستی کنترل می‌کنند.

مشاوران انجمن صنایع نساجی در حوزه آموزش و ترویج استاندارد با بیان اینکه تعداد کمی استاندارد در کشور داریم که براساس تجربیات داخل تدوین شده

انتقاد عضو انجمن صنایع نساجی به اجرای استاندارد اجباری پوشاک

مهمانی کودک است آیا کفش و لباس مهمانی بچه هم باید از پنبه باشد، صرف عنوان کردن لباس نوزاد مشخص نیست چه نوع لباسی؟
دبیر کمیته رنگرزی، چاپ و تکمیل انجمن صنایع نساجی به دستورالعمل استاندارد اجباری کالای خواب اشاره کرد و گفت: تنوع کالاهای خواب به قدری زیاد است که اعمال استاندارد اجباری غیرممکن است، به عنوان نمونه ممکن است یک کالای خواب براساس ماهیت و نوع محصول از ۲ نوع ماده هم پلی استر و پنبه با هم تشکیل شده باشد سازمان استاندارد چطور می‌خواهد استاندارد اجبای برای این محصول تعیین کند.

وی با استقبال از درج شناسنامه یا برچسب بر روی تولیدات نساجی گفت: حدود ۲۵ سال پیش، زمانی که پارچه فیلامنت آمد ما براساس عقیده شخصی مان استفاده از این نوع پارچه برای ملحفه را صلاح نمی‌دانستیم، طی ۲ سال، فروش ما به یک پنجم رسید، ولی با این حال حاضر به تولید ملحفه با این پارچه نشدیم، اما کاهش قدرت خرید مردم از یک طرف و استحکام الیاف پلی استر از طرف دیگر، نشان از استقبال و علاقه مردم به مصرف این نوع الیاف است و وظیفه ما این است که محصول مورد استفاده مشتریان را عرضه کنیم، اما نوع پارچه مورد استفاده را برای آگاهی مشتری در برچسب الصاق شده درج کنیم.

سمائیان با بیان اینکه بندهای دستورالعمل استاندارد اجباری دارای مشکلاتی است، گفت: این سوال مطرح است که آیا استانداردهای تدوین شده کیفیت محصولات تولیدی را افزایش می‌دهد یا خیر؟

وی در ادامه از برخی دستوالعمل‌های عجیب با وجود تنوع در تولید محصولات نساجی انتقاد کرد و گفت: به عنوان نمونه در بند ۴-۳-۲ این دستورالعمل آمده است: تعداد بخیه‌های دوخت اصلی در یک سانت باید حداقل ۴ و حداکثر ۶ باشد یعنی شما به عنوان تولید کننده لباسی که می‌دوزید باید ۴ یا ۶ دوخت داشته باشد در صورت داشتن ۸ دوخت استاندارد نیست؟! اما هیچ جا این دستورالعمل

دبیر کمیته رنگرزی، چاپ و تکمیل انجمن صنایع نساجی در واکنش به دستورالعمل استاندارد اجباری برخی پوشاک و کالای خواب گفت: تنها مزیت اجرای این دستورالعمل، ایجاد درآمد برای سازمان استاندارد است و ضرری که به مردم و صنعت وارد می‌کند صدها بار بیشتر از آن درآمد است و در نهایت مصرف کننده باید این هزینه را پرداخت کند.

محمد مهدی سمائیان، در گفتگو با خبرنگار صداسیما گفت: سازمان استاندارد چند دستورالعمل برای استاندارد اجباری کالای خواب، لباس بچه گانه، نوزاد، البسه زیر مردانه و زنانه و پارچه‌های روپوش مدارس به تولید کنندگان ارائه کرده است، اما به نظر می‌رسد به دلیل وجود منافع بسیار، این چند دستورالعمل تنها روزنه‌ای برای وسیع کردن در تمام بخش‌های صنعت نساجی است.

وی با بیان اینکه دستورالعمل استاندارد اجباری دارای جوانب مختلفی است که قابلیت بحث و بررسی دارد، ادامه داد: نخستین جنبه قابل بررسی این دستورالعمل این است که آیا الیاف طبیعی از الیاف مصنوعی سالم‌تر است یا خیر؟ براساس آموزه‌ها، شاید الیاف مصنوعی به سلامت الیاف طبیعی نباشد، اما در واقع این الیاف هر کدام مزایای خاص خود را دارند، اما وجود الیاف مصنوعی در کنار الیاف طبیعی نشان از تقاضا و مصارف زیاد این نوع الیاف و صنعت بسیار بزرگ در دنیا است که به تولید این نوع الیاف اختصاص دارد.

وی گفت: الیاف طبیعی معایبی دارد که اغلب فراموش می‌شود، از کجا معلوم که سموم مورد استفاده در این الیاف مضراتی برای مصرف کنندگان نداشته باشد، صرف اینکه این کالا از پنبه طبیعی تولید شده به معنی سالم بودن آن نیست کما اینکه با جستجوی ساده در فضای مجازی به مواردی با این عناوین که ساخته شده از الیاف طبیعی ارگانیک مواجه خواهید شد، بنابراین صرف پنبه و طبیعی بودن به معنای سالم بودن نیست.

سمائیان با بیهوده خواندن کار سازمان استاندارد در خصوص اعمال استاندارد اجباری، افزود: با یک جستجوی ساده در فضای مجازی خواهید دید که کالاهای عرضه شده از سوی نشان‌های تجاری معتبر جهان همچون آدیداس، ایو سن لورن، گوچی و تامی ۱۰۰ درصد پلی استر است حتی برای لباس نوزاد و حتی لباس زیر بچه از الیاف مصنوعی استفاده می‌شود. پس شما نمی‌توانید بگویید این کالا، چون از الیاف طبیعی خوب و الیاف مصنوعی برای بدن مضر است، تشخیص این مسئله به عهده مصرف کننده است.

وی در پاسخ به این سوال که آیا چنین استاندارد اجباری لازم است و در کشورهای دیگر هم استفاده می‌شود؟ گفت: خیر این نوع استاندارد در کشورهای دیگر اعمال و اجرا نمی‌شود.

سمائیان با بیان اینکه دستورالعمل استاندارد اجباری ارائه شده از سوی سازمان استاندارد بسیار ناقص، بحث برانگیز و غیرعملی است، افزود: یکی از موارد ذکر شده در این دستورالعمل، اعمال استاندارد برای لباس‌های بچه گانه و نوزاد است یعنی چه؟! آیا منظور شما کفش، جوراب، لباس خواب و یا لباس غذاخوری و

مصرف به مراتب بیشتر خواهد شد. با توجه به نیاز کشور و نبود توان تولید بیشتر باید پنبه وارد کنید که برای واردات با هزار و یک مانع مواجه هستید که فقط یکی از آنها تحریم است و ۹۹ درصد آن در گمرکات داخل است.

سماتیان، معضل بعد از واردات پنبه را ریسندگی و بافندگی عنوان کرد و گفت: همین که بخواهید دستگاه‌های ریسندگی الیاف مصنوعی را به پنبه تبدیل کنید بازده شما نصف می‌شود یعنی تمام تولیدی‌ها و کارخانه‌های کشور هم که جمع شوند قادر به پاسخگویی نیستند. پس در ابتدا برای تحقق این امر باید ماشین آلات نساجی را ۲ برابر کنید. در مرحله بعد برای رنگرزی و عمل آوری پارچه و تکمیل جهت استفاده نهایی به مواد شیمیایی احتیاج دارید که مهمترین ماده شیمیایی برای این کار آب اکسیژنه، سود کاستیک و اسید استیک است، هم اکنون ما با کمبود شدید آب اکسیژنه در کشور مواجه هستیم و فقط یک کارخانه به طور انحصاری این ماده را تولید می‌کند و در صورت تصویب استاندارد اجباری پوشاک به یکباره مصرف آب اکسیژنه کشور ۳ تا ۴ برابر می‌شود. در گذشته بدلیل استفاده زیاد از پنبه و نبود الیاف مصنوعی، مصرف آب اکسیژنه چیزی در حدود ۱۵۰ هزار تن بود، الان با افزایش چندبرابری جمعیت کشور، مصرف حدود ۳۰ هزار تن است.

دبیر کمیته رنگرزی، چاپ و تکمیل انجمن صنایع نساجی در ادامه به توجیه سازمان استاندارد برای اجرای این دستورالعمل اشاره کرد و افزود: سازمان استاندارد مدعی شده که پس از تصویب این دستورالعمل به کمک صنایع نساجی خواهد آمد یعنی مغازه‌ها را نگاه می‌کند و آنها را می‌بندم اگر این قانون اجرا شود ادراه استاندارد باید ملزم به بستن این فروشگاه‌ها شود پس مدارایی در کار نیست این وظیفه توست که اگر قانونی تصویب شد جلوی آن را بگیری این بدین معنی است که به نظر من ۹۹ درصد فروشگاه‌های پوشاک و تولید و عرضه پوشاک با تصویب این دستورالعمل باید تعطیل شوند و حتی نبود شوند آیا اداره استاندارد تمایلی به این کار دارد و اگر این قانون تصویب شود نباید اختیار داشته باشد که برخورد کند بلکه ملزم به برخورد است.

سماتیان در پایان تصریح کرد: تنها مزیت این قانون ایجاد درآمد برای سازمان استاندارد است و ضرری که به مردم و صنعت وارد می‌کند صدها بار بیشتر از آن درآمد است که اصلاً قابل تصور نیست و در نهایت مصرف کننده باید این هزینه را پرداخت کند اداره استاندارد اگر واقعا درصدد انجام کار مثبتی است در زمینه محاسن و معایب الیاف مصنوعی و طبیعی اطلاع رسانی کند و انتخاب را بر عهده مصرف کننده بگذارد.

مطرح نشده که جنس این نخ چطور باشد و با چه کششی دوخته شود در حالی که نشان‌های تجاری همچون (C&A) برای فروشگاه خود تمام این موارد را درج کرده است. یک پارچه توری با ۴ یا ۶ بخیه دوخته نمی‌شود و بالعکس برای پارچه‌های ضخیم ۴ یا ۶ بخیه زیاد است.

سماتیان اضافه کرد: همچنین در بند ۴-۴-۷ این دستورالعمل آمده است: استفاده از رنگ‌های پیگمنت به کلی ممنوع است، ابتدای امر بگویم این شخصی که دستورالعمل را نوشته اصلاً رنگ را نمی‌شناسد؟! برای الیاف مختلف از رنگ‌های مختلفی استفاده می‌شود نمونه رنگ‌های ری اکتیو با فراوانی ۵ هزار نوع برای الیاف طبیعی مانند پنبه و ویسکوز، رنگ‌های دیسپرس برای الیاف مصنوعی مانند پلی استر و رنگ پیگمنت که روی هر دو الیاف قابل استفاده است و حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد چاپ ایران و حتی بیشتر مربوط به پیگمنت است، همچنین پیگمنت در مقایسه با ۲ رنگ ری اکتیو و دیسپرس به دلیل نیاز نداشتن به شستشو، پساب تولید نمی‌کند و در نتیجه آلودگی محیط زیستی کمتری دارد در حالی که در این دستورالعمل ممنوعیت استفاده از رنگ گوگردی که عوارض محیط زیستی دارد قید نشده است.

وی در ادامه به وضعیت تولید در کشور اشاره کرد و گفت: در حال حاضر من برای تولیداتم نمی‌توانم مواد وارد کنم، نمی‌توانم از اروپا و ترکیه رنگ بخرم، مجبورم از شرکت‌های چینی و هندی رنگ مورد نیازم را تهیه کنم البته نه شرکت‌های مطرح، زیرا این شرکت‌ها کالای خود را به اروپا و آمریکا صادر می‌کنند، در نتیجه ما به یکسری تولیدکننده مواد، رنگ‌های نساجی درجه ۲ و ۳ چینی و هندی محدود می‌شویم. انتظار دارید من چه استانداردی را با وجود این محدودیت رعایت کنم.

دبیر کمیته رنگرزی، چاپ و تکمیل انجمن صنایع نساجی در ادامه از عواقب این دستورالعمل اشاره کرد و افزود: قیمت خام یک متر پارچه پنبه‌ای با عرض ۱۵۰ در حال حاضر حدود ۶۰ هزار تومان است همان پارچه با همان وزن، اما جنس صددرصد پلی استر حدود ۲۵ هزار تومان است، بدون در نظر گرفتن سلامت محصول می‌توان گفت جنس پلی استر به دلیل دوام بالا برای روپوش یک سال تحصیلی دانش آموزان دختر قابل استفاده است.

سماتیان به تفاوت این دو نوع پارچه برای تهیه روپوش مدارس دخترانه اشاره کرد و افزود: در وهله اول تفاوت قیمت پارچه، سپس ماندگاری پارچه، پارچه پنبه‌ای پس از ۶ ماه بدلیل استفاده دائم در مدرسه حتماً از بین می‌رود و هزینه‌ای مضاعف به والدین تحمیل می‌شود که در همین جا سازمان استاندارد یک ترمز و مقاومت از سوی مردم برای استفاده نکردن از پنبه خواهد داشت.

به گفته دبیر کمیته رنگرزی، چاپ و تکمیل انجمن صنایع نساجی، با اجرای این دستورالعمل شما یکمرتبه می‌خواهید پارچه‌های پلی استر را حذف کنید و پارچه‌های پنبه‌ای را جایگزین کنید در نتیجه مصرف پنبه به شدت در کشور افزایش خواهد یافت، حال سوال این است که با توجه به مصرف ۱۸۰ هزار تنی پنبه در کشور و تولید ۶۰ هزار تنی در داخل، آیا کشور در شرایطی هست که بتوان این مقدار پنبه را وارد کرد؟! و در صورت به کار بردن پنبه در پوشش مدارس این

۶ پیشنهاد برای توسعه صنعت نساجی و پوشاک

این است که زبان این قطعی برق را چه کسی می‌دهد؟ هزینه اضافه کار پرسنل و کارگران در روز تعطیل را چه کسی می‌دهد و مهم‌تر از آن اینکه اگر تولید ما عقب بیفتد، چه کسی پاسخگو است؟ مصرف‌کننده نهایی کاری به مشکلات موجود در حوزه تولید ندارد و اگر تولیدات یک کارخانه به فصل نرسد، نیاز خود را از جای دیگری تامین می‌کند.

*مهار تورم اتفاق نیفتاده است!

این فعال صنعت نساجی در پاسخ به این سوال که آیا در چنین شرایطی دولت می‌تواند شعار سال جاری یعنی مهار تورم و رشد تولید را محقق کند، گفت: در حال حاضر برآوردها و آمارها نشان‌دهنده این است که مهار تورم اتفاق نیفتاده و تا زمانی که نقدینگی موجود در جامعه به سمت بخش تولید هدایت نشود، تورم کنترل نخواهد شد.

آماري که اخيرا از سوی بانک مرکزی و مرکز آمار اعلام شد حاکی از آن است که در فروردین ماه سال جاری نسبت به مدت مشابه سال قبل، تورم ۶۸ درصدی را تجربه کردیم که فاجعه است. مگر می‌شود با تورم ۶۸ درصدی زندگی مردم را جمع کرد؟

وی اظهار کرد: در حال حاضر واحدهای تولیدی به شدت با کمبود منابع مالی و سرمایه در گردش روبه‌رو هستند اما بانک‌ها به وظیفه ذاتی خود در قبال بخش تولید عمل نمی‌کنند و حتی اگر این همکاری را هم انجام دهند، برای واحدهای تولیدی پرداخت سود بازپرداخت این تسهیلات بسیار دشوار است، بنابراین تولیدکننده از درآمد عقب می‌افتد. بر این اساس باید در حوزه‌های مختلف صنعتی، سرمایه‌گذاری شود تا کارخانه‌ها مستهلک نشوند، اما متأسفانه در حال حاضر کمتر کسی در حوزه‌های مولد سرمایه‌گذاری می‌کند.

گردش مالی پوشاک و نساجی ایران ۶٪ در صد دنیا

مقدم همچنین با اشاره به غفلت از صادرات در حوزه نساجی بیان کرد: کل صادرات کشور ما در سال گذشته، ۷۸۰ میلیون دلار بوده است در حالی که ۵ ماهه ابتدای امسال، ترکیه ۶ میلیارد دلار صادرات داشته است. همچنین این کشور برنامه‌ریزی کرده که تا ۵ سال آینده، صادرات خود را به ۳۸ میلیارد دلار افزایش دهد.

این در حالی است که کل صادرات ترکیه که نفت هم ندارد، ۲۵۴ میلیارد دلار بوده است، در صورتی که کل صادرات غیرنفتی کشور ما به ۶۰ میلیارد دلار هم نرسیده است. بنابراین اگرچه ترکیه هم با تورم خیلی بالا دست و پنجه نرم می‌کند، اما توانسته بدون نفت در صنایعی همچون نساجی قدرت ایجاد کند.

وی ادامه داد: نکته مهم دیگر اینکه ارزش سالانه بازار نساجی و پوشاک در دنیا ۱۸۰۰ میلیارد دلار است در حالی که گردش مالی پوشاک و نساجی در کشور ما تنها ۹ میلیارد دلار است؛ یعنی ۰/۶ درصد دنیا. چنین آماری برای کشوری که

امین مقدم فعال صنعت نساجی و مدیرعامل کارخانجات نساجی زرباف‌امین در گفت‌وگو با «جهان صنعت» گفت: بر اساس آمارها، حدوداً یک میلیون شغل مستقیم در صنعت نساجی وجود دارد که اگر اصناف و فروشندگان پوشاک را نیز به آن اضافه کنیم، بیش از دو میلیون نفر در صنعت نساجی فعالیت می‌کنند. بر همین اساس کشورهای دیگر از این نقطه قوت صنعت نساجی استفاده می‌کنند و با سرمایه‌گذاری در این حوزه علاوه بر اشتغال‌آفرینی، قدرت‌آفرینی می‌کنند. مقدم اظهار کرد: این در حالی است که این صنعت مادر با سرمایه‌گذاری کم، اما اشتغال‌آفرینی بالا، به دلایل مختلف مغفول مانده است. با اینکه لباس‌ها، پرده‌ها و پارچه رومبلی‌های منازل مان‌همگی تولیدات صنعت نساجی هستند، اما متأسفانه یکی از بزرگ‌ترین مشکلات این صنعت این است که دیده نمی‌شود. از طرفی وقتی صنعتی دیده نمی‌شود، مطمئناً سرمایه‌گذاری، اشتغال‌آفرینی و اشتغالزایی در این صنعت کاهش پیدا می‌کند. وی ادامه داد: از سوی دیگر وقتی سرمایه‌گذاری نشود، نوسازی در حوزه ماشین‌آلات نمی‌شود و ماشین‌های به‌روز نیز تولید نمی‌شوند و در نهایت صادرات هم به مشکل می‌خورد، اما اوضاع وقتی بحرانی‌تر می‌شود که نتیجه تمامی این چالش‌ها به ورشکستگی کارخانه‌ها منتهی شود.

*انرژی؛ دغدغه مهم صنایع کشور

مقدم در ادامه در پاسخ به این سوال که در حال حاضر کارخانه شما از محدودیت‌های حوزه انرژی و قطعی برق چقدر خسارت می‌بیند، اظهار کرد: مشکل کمبود گاز در زمستان و کمبود برق در تابستان به دغدغه مهمی برای صنایع کشور تبدیل شده است در حالی که دولت برای حل این مشکل برنامه اساسی ندارد. ما هم مثل بسیاری دیگر از صنایع یک روز در هفته را به صورت کامل برق نداریم و سوال ما

اگر کمک نگیرد، تصمیمات نسنجیده‌ای اخذ می‌کند که کشور را از دستیابی به اهداف توسعه‌ای دور می‌کند.

وی اظهار کرد: موضوع پنجم را می‌توان با اشاره به شعار «ایرانی، کالای ایرانی بخر» اعلام کرد. بحث فرهنگ‌سازی و مصرف کالای ایرانی در این حوزه اهمیت زیادی دارد. مردم ما نباید برای خرید کالای ایرانی احساس اجبار کنند، بلکه باید با علاقه و میل باطنی نسبت به این کار اقدام کنند.

در واقع باید کالای ایرانی را دوست داشته باشیم و با عشق خریداری کنیم که جوان ایرانی بیکار نشود. در مرحله بعدی این انرژی به کسی که در این شرایط بحرانی اقتصاد در حوزه تولید فعالیت می‌کند، منتقل می‌شود و این رفتار مردم و حمایت آنها از کالای ایرانی اجازه می‌دهد که صنعت رشد کند.

مقدم با بیان اینکه موضوع ششم به بحث آموزش اختصاص دارد، گفت: در حال حاضر بنده به عنوان کسی که ۲۸ سال مدیرعامل یک مجموعه تولیدی است، همچنان به دنبال یادگیری هستم.

همچنین مهندسان کارخانه و مدیران میانی در کارخانه ما دوره‌های آموزشی دارند. به این ترتیب استادان مدیریت صنعتی را به محل کارخانه در ساوه و قزوین می‌بریم تا نیروهای مجموعه ما آموزش ببینند و با گذراندن دوره‌های مختلف از جمله استعدادیابی، کارآفرینی، تولید بهنگام، انبارداری و...، دائم اطلاعات آنها به‌روز شود. اگر این اتفاق نیفتد، از دنیای امروز عقب می‌افتند و در نهایت با مفاهیم مهمی همچون بهره‌وری آشنایی پیدا نمی‌کنند.

وی افزود: نکته قابل تاملی که باید در نهایت به آن اشاره کنم، اهمیت مشتری‌نوازی است. امروز دیگر مشتری‌مداری معنا ندارد، بلکه باید مشتری‌نوازی کرد تا مشتری نسبت به یک برند و مجموعه تولید یا فروشگاه پوشاک حس اطمینان داشته باشد و کالای او را برای خرید انتخاب کند.

دارای پتانسیل‌های قابل توجهی در حوزه نفت و پتروشیمی است و نیروهای جوان و مستعدی دارد، تاسف‌آور است.

* کالای خام صادر نکنیم

این فعال صنعت نساجی در ادامه با بیان چند راهکار و پیشنهاد برای توسعه صنعت نساجی و پوشاک اعلام کرد: ایران به دلیل داشتن منابع گازی و تولیدات نساجی، بستر مناسبی برای صادرات محسوب می‌شود و ما باید با جلوگیری از صادرات کالاهای خام، محصول و ارزش افزوده ایجاد کنیم.

در حوزه پتروشیمی توقع داریم عملاً صادرات کالای خام نداشته باشیم و این کالاها را به موادی تبدیل کنیم که می‌تواند برای اقتصاد کشور ارزش افزوده ایجاد کند.

مقدم اظهار کرد: موضوع دوم بحث قاچاق و واردات بی‌رویه است. هرچند دو عامل افزایش نرخ ارز و افزایش کیفیت کالاهای ایرانی نسبت به گذشته باعث شده که در این زمینه مقابله انجام شود و قاچاق کمتر، اما باید بپذیریم همچنان کالای قاچاق وارد کشور می‌شود. این در حالی است که مقابله با قاچاق وظیفه دولت است و به بخش خصوصی ارتباطی ندارد، چرا که عملاً نمی‌توانیم مرزهای کشور را کنترل کنیم و جلوی واردات را بگیریم.

وی بیان کرد: موضوع سوم هماهنگی در قیمت‌گذاری در ارتباط با مواد اولیه و مورد نیاز صنعت نساجی در بورس است. در این زمینه دولت باید از بخش خصوصی کمک بگیرد تا این هماهنگی ایجاد شود.

* دولت باید از بخش خصوصی کمک بگیرد

این فعال صنعت نساجی افزود: موضوع چهارم به بحث همکاری و همراهی بخش‌های خصوصی با بخش دولتی اختصاص دارد. دولت باید از بخش خصوصی و اتاق‌های بازرگانی به عنوان مشاوران قوی کمک بگیرد. این در حالی است که

میزان صادرات صنعتی

صادرات کشور در ۱۱ ماه سال قبل ۱۲/۵ درصد بوده است. از بین گروه‌های مختلف صنعتی نیز محصولات پلیمری، صنایع غذایی و شیمیایی به ترتیب بیشترین صادرات را در مدت یادشده داشته‌اند.

در ۱۱ ماه سال گذشته این سه بخش به ترتیب ۱/۴۶ میلیارد دلار، ۱/۴۳ میلیارد دلار و ۷۹۶ میلیون دلار صادرات داشته‌اند که در مجموع صادرات این سه بخش معادل ۳/۰۳ درصد کل صادرات بخش صنعت بوده است.

کمترین صادرات نیز مربوط به بخش‌های محصولات سلولزی، صنایع نوین و پیشرفته و دارو و تجهیزات پزشکی بوده که به ترتیب ۲۰، ۷۳ و ۲۳۴ میلیون دلار صادرات داشته‌اند. همچنین در مدت یادشده بیشترین افزایش ارزش صادرات مربوط به خودرو و نیروی محرکه با ۵۲ درصد، صنایع برق و الکترونیک با ۴۵ درصد و تجهیزات پزشکی با ۴۱ درصد افزایش بوده است؛ اما ارزش صادرات سه گروه شامل صنایع نوین و پیشرفته و دارو، ماشین‌سازی و تجهیزات و نساجی و پوشاک و کفش به ترتیب ۲۳، ۱۱ و ۴ درصد کاهش داشته است.

در ۱۱ ماه سال ۱۴۰۱، مجموع صادرات بخش صنعت بیش از ۶ میلیارد دلار و سهم آن از کل صادرات کشور ۱۲/۵ درصد و بیشترین محصول صنعتی صادراتی محصولات پلیمری بوده است.

براساس جدیدترین آمار منتشرشده از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت، در ۱۱ ماه سال ۱۴۰۱ مجموع صادرات بخش صنعت شامل محصولات پلیمری، غذایی، شیمیایی، نساجی و پوشاک و کفش، ماشین‌سازی و تجهیزات، لوازم خانگی، صنایع برق و الکترونیک، خودرو و نیروی محرکه، محصولات سلولزی، صنایع نوین و پیشرفته و دارو و تجهیزات پزشکی معادل ۵ میلیارد و ۶۳۱ هزار تن به ارزش بیش از ۱۳۰ میلیون دلار بوده است.

به گزارش ایسنا، مجموع صادرات بخش صنعت در ۱۱ ماه سال قبل به ترتیب به لحاظ وزنی و ارزشی ۲ و ۱۴ درصد نسبت به مدت مشابه سال ۱۴۰۰ افزایش داشته است. در مدت یادشده، در مجموع ۴۸ میلیارد و ۸۴۸ میلیون دلار کالا از ایران صادر شده بود که بر این اساس سهم بخش صنعت به لحاظ ارزشی از کل

سرانجام کارخانه ریسباف برای احداث موزه ملی اصفهان واگذار شد

تعدادی از نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی و معاونین رئیس جمهور و مساعدت تعدادی از دستگاه ها و با برگزاری جلسات مکرر و مستمر در نهاد ریاست جمهوری، موضوع تبدیل کارخانه ریسباف به موزه اصفهان در کمیسیون حقوقی و قضایی هیات دولت مطرح و مورد پیگیری قرار گرفت. مرتضوی اضافه کرد: در این راستا جلسات کارشناسی با حضور نمایندگان میراث فرهنگی، استانداری اصفهان، معاونین وزارت و تعدادی از نمایندگان مجلس برگزار شد و روز گذشته این موضوع در نهاد ریاست جمهوری به تصویب رسید. وی ادامه داد: طبق این مصوبه حق بهره برداری زمین کارخانه، از وزارت اقتصاد به وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی جهت احداث موزه بزرگ اصفهان واگذار گردید. بدین ترتیب یکی از آرزوهای دیرینه مردم اصفهان نیز برآورده خواهد شد و امیدواریم سریعاً موضوع توسط وزارت میراث فرهنگی پیگیری و شاهد تحقق این تعهد چندین ساله به مردم اصفهان باشیم.

استاندار اصفهان از واگذاری نهایی کارخانه ریسباف از بانک ملی به وزارت میراث فرهنگی به منظور احداث موزه ملی اصفهان خیر داد. سیدرضا مرتضوی در خصوص احداث موزه ملی اصفهان، اظهار کرد: موضوع احداث موزه بزرگ اصفهان تحت عنوان «موزه ریسباف» از دهها سال قبل مطرح بود و در دولت فعلی نیز وعده پیگیری مجدانه آن را به مردم و جامعه فرهنگی و هنری اصفهان داده بودیم. به گزارش دنیای اقتصاد، وی ادامه داد: این کارخانه، از بناهای بازمانده از کارخانجات صنعت نساجی استان است، که در زمان خود برند معتبر استان و کشور بود اما در سالهای گذشته بلااستفاده و در حال استهلاک بود. استاندار اصفهان این اثر تاریخی را در شمار زیباترین و مهم ترین بناهای صنعتی تاریخی ایران دانست و عنوان کرد: در سال ۱۳۸۱ کارخانه ریسباف بعنوان یک اثر میراثی به ثبت میراث فرهنگی کشور رسیده است. مرتضوی با بیان این که زمین این کارخانه بیش از ۶ هکتار است و مالکیت این زمین در اختیار بانک ملی قرار داشت، افزود: از سالهای گذشته تلاش های بسیاری در استان شده بود تا این کارخانه به موزه اصفهان تبدیل شود و این موضوع توسط استانداران قبلی نیز پیگیری شده بود. وی تصریح کرد: اصفهان هزینه های احداث این بنا را در گذشته پرداخت کرده و چندین بار وعده کلنگ زنی مجموعه به مردم و اهالی فرهنگ و هنر اصفهان داده شده بود اما به دلیل عدم توافق های لازم، احداث موزه در این اثر تاریخی محقق نشده بود. استاندار اصفهان گفت: متأسفانه این تعلل ها باعث شد تا بخشی از مجموعه نیز دچار خسارت هایی شود اما نهایتاً با پیگیری های مدیریت استان و پشتیبانی

بخت تولیدکننده داخلی به پوشاک قاچاق

دو ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون دستورالعمل مورد نیاز را تصویب کند. این عضو هیات مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران با تاکید بر اینکه کسی با قاچاق پوشاک هیچ کاری ندارد و آنها در روز روشن و حتی به صورت هوایی کالاها را وارد کشور می کنند، تصریح کرد: عمده این کالاها نامرغوب و از ترکیه یا بنگلادش وارد کشور می شود. برخی از این کالاها حتی بازرگانی هستند و اجازه ورود به هیچ کشوری را ندارند. حتی برخی از این کالاها زدگی داشته و فاقد استاندارد هستند، به نحوی که مصرف کننده در استفاده از آنها دچار مشکل خواهد شد اما با این اوضاع هیچ برخوردی با آنها نمی شود. افتخاری با تاکید بر اینکه امروز تولیدکننده داخلی با ۳۰ درصد ظرفیت، آن هم با مشقت بسیار در حال تولید است، گفت: تولیدکننده ایرانی باید هزینه های بسیار بالای تامین مواد اولیه، مالیات و گمرکات را پرداخت کند، از آن طرف قاچاقچی به راحتی کالا را وارد کشور کرده و حتی با جسارت تمام در بازار به فروش می رساند. در این شرایط طبیعی است که خالاً بازار توسط کالاهای قاچاق تامین و تولیدکننده داخلی برای فروش محصولات خود از کالاهای قاچاق عقب می ماند.

یک عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران با بیان اینکه کسی با قاچاق پوشاک هیچ کاری ندارد و آنها در روز روشن و حتی به صورت هوایی کالاها را وارد کشور می کنند، گفت: برخی از این کالاها حتی بازرگانی هستند و اجازه ورود به هیچ کشوری را ندارند. به گزارش خبرگزاری تسنیم مجید افتخاری با انتقاد از افزایش روزانه فروش پوشاک قاچاق در کشور، اظهار کرد: دست فروش ها، مزون های خانگی، برندهای داخلی زیرزمینی و برندهای خارجی که زمان فعالیت آنها در کشور به اتمام رسیده به راحتی اقدام به فروش پوشاک قاچاق می کنند و هیچ نظارتی در مبدأ و توزیع کالا وجود ندارد. او با اعلام اینکه فعلاً برخورد جدی با کالاهای قاچاق موقوف به تصویب تبصره ۴ ماده ۱۸۵ قانون مبارزه با قاچاق کالا شده است، افزود: براساس این تبصره خرید، فروش، حمل یا نگهداری کالاهایی که موضوع قاچاق قرار می گیرند به صورت تجاری مانند فرآورده های نفتی و دارویی خارج از ضوابط تعیینی دولت تخلف محسوب و مرتکب علاوه بر ضبط کالای مزبور حسب مورد به حداقل جریمه نقدی مقرر در این ماده محکوم می شود. دولت مکلف است ظرف مدت

بخشنامه جدید بانک مرکزی برای رفع سوءاثر چک

جاری خود واريز کرده و پس از ارائه درخواست مسدودی کل مبلغ چک از چک مذکور رفع سوءاثر کند. ابلاغ این بخشنامه، رویه نادرست پیشین که صادرکننده چک برگشتی را ناگزیر به تامین کل مبلغ چک بدون لحاظ مبلغ مسدودشده در حساب جاری می کرد اصلاح می شود.

در صورت مسدودسازی بخشی از مبلغ چک در حساب جاری صادرکننده آن توسط سامانه محچک، این شخص می تواند با واريز مبلغ کسری چک نسبت به رفع سوءاثر چک اقدام کند. بدین ترتیب در صورتی که یک برگه چک ۱۰۰ میلیون ریالی صادر شده و مبلغ ۹۰ میلیون ریال در حساب جاری صادرکننده موجود بوده و مسدود شده است، صادرکننده چک می تواند مبلغ ۱۰ میلیون ریال (کسری مبلغ چک) را به حساب

زنجیره ناقص تولید در قطب نساجی

دبیر انجمن نساجی استان یزد هم با برشمردن مزایای صنعت نساجی در این استان می گوید: این صنعت در سه مولفه اصلی اقتصاد یعنی ایجاد ارزش افزوده، ارزآوری و ایجاد اشتغال پایدار با کمترین سرمایه گذاری و با حداکثر توانمندسازی و اثرگذاری، بیشترین سهم اشتغال زایی را با کمترین حجم سرمایه گذاری دارد. **مجتبی دستمالچیان** درباره وضعیت فعلی این صنعت در یزد هم می گوید: اکنون نساجی سهم ۸ درصدی از تولید ناخالص داخلی استان یزد و سهم ۴۲ درصدی و ۲۷ درصدی در میان صنایع فلزی و غیرفلزی دارد. از ۹ هزار و ۸۱۸ واحد نساجی کشور، حدود ۲ هزار واحد در استان یزد مستقر است و ۱۰ درصد سرمایه گذاری و ۲۵ درصد سهم اشتغال استان را به خود اختصاص داده اند. **رئیس هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران** با بیان اینکه اصفهان و یزد دو استان پیشرو در صنعت نساجی هستند، تصریح می کند: بومی بودن، پاک بودن و در دسترس بودن اکثر مواد اولیه این صنعت در استان از دیگر مواردی است که محصولات نساجی استان را به یک برند تبدیل کرده و در بازار هدف از آن به نیکی یاد می شود.

همین مزیت پاک بودن موجب شده تا مدیریت ارشد استان برنامه ریزی ویژه ای برای حمایت از این صنعت تدوین کند که **استاندار یزد** در تشریح برنامه های عملیاتی توسعه حوزه پوشاک و طرح های در حال اقدام این بخش در قالب طرح «یزد نوین» می گوید: ایجاد شهرک اختصاصی پوشاک از این طرح هاست که متولی آن انجمن نساجی و شرکت شهرک های صنعتی استان است.

مهران فاطمی ادامه می دهد: توسعه واحدهای کوچک و متوسط (تولید بدون کارخانه)، ایجاد واحدهای صنعتی بزرگ تولید پوشاک به تعداد پنج واحد و ایجاد واحدهای صنعتی بزرگ کالای خواب به میزان سه واحد در استان از دیگر طرح های مدنظر در بخش پوشاک است که توسط انجمن نساجی و اداره کل صمت استان اجرایی می شود.

فاطمی ارتقای سطح دانش فنی و تخصصی صنعت پوشاک، اجرای طرح های توسعه ای واحدهای صنعتی پوشاک فعال استان به تعداد ۱۰ واحد و تکمیل زنجیره تولید این محصول را از دیگر طرح های پیش بینی شده برای توسعه استان در حوزه پوشاک در قالب طرح یاده شده اعلام می کند.

به گزارش دنیای اقتصاد، شهر یزد از قدیم الایام در کنار تهران، اصفهان، مازندران و تبریز به عنوان یکی از مراکز اصلی صنعت نساجی و تولید پارچه ایران شناخته می شده و امروز هم بخش بزرگی از این صنعت را به خود اختصاص داده است. در قدیم صنعت نساجی با نام «شعربافی» شناخته می شده و منظور بافت هر نوع پارچه ای با دستگاه های سنتی بافندگی بوده است؛ تا چند دهه پیش واژه کارخانه در شهر یزد تنها برای کارگاه های شعربافی به کار می رفته است و پارچه های بافته شده در این کارگاه ها را «کار» می نامیدند.

البته در بسیاری از خانه های یزدی کاربافی وجود داشته و این تنها مختص به کارگاه های شعربافی نبوده است. از ابتدای سال ۱۳۰۰ شمسی با ممنوعیت واردات منسوجات خارجی به ایران، زنان چرخ های نخ ریزی و ماسوره پیچی را در یزد به حرکت درمی آوردند و پارچه، زربفت و شال مخصوصی به نام «شال ابریشم» می بافتند که رنگ آن از روناس، گل زعفران، نیل، پوست انار و زاج کبود تهیه می شد.

مهم ترین کارخانه های ابریشم بافی در کاشان، یزد، اصفهان، تبریز و مشهد فعال بودند؛ بافتن کرباس در میان زنان روستایی رواج داشت و پارچه چهارخانه برای مصرف ملحفه در یزد و اصفهان و نیز پارچه دارایی (ایکات) در یزد بافته می شد. بیشترین تولیدات منسوجات یزد در این دوران پارچه های پنبه ای و ابریشمی بود. محصول ابریشم یزد، کرمان و کاشان مصرف محلی داشت؛ اما در نواحی گیلان و آذربایجان به روسیه صادر می شد.

یزد در سال ۱۸۶۵ م به همراه کاشان با تولید ۳۲ تن ابریشم، مقام دوم را پس از گیلان با ۲۲۰ تن داشته است؛ اما این میزان در سال های ۱۸۸۷ و ۱۸۹۰ میلادی به ترتیب به ۶ و ۸ تن کاهش یافت.

به گفته مسوولان سازمان صمت استان یزد، در حال حاضر یک هزار و ۹۰۰ واحد نساجی شامل ریسندگی، بافندگی، الیاف، ذوب رسی، تولید ترمه و روفرشی و ... در استان یزد ثبت شده که ۷۰۰ واحد آن در حال بهره برداری اند.

با وجود مشکلات موجود در این حوزه، استان یزد در صنعت نساجی با سهم ۲۷ درصدی تولیدات کشور رتبه دوم را به خود اختصاص داده و در سال های اخیر به تولید پوشاک در واقع تکمیل زنجیره تولید روی آورده، به گونه ای که بسیاری از پوشاک عرضه شده در بازار تولید داخل استان است.

لغو پیمان سپاری ارز صادرات فرش

ایرانی به کشور اشاره و تصریح کرد: مقرر شد پیش نویس لایحه تهیه شده ظرف ۱۰ روز آینده ارسال و برای تصویب سریع تر آن از ظرفیت برنامه هفتم توسعه استفاده شود. از طرف دیگر گمرک لازم است پیشنهاد سوم دبیرخانه درباره اصلاح ماده ۱۷۵ آیین نامه اجرایی قانون امور گمرکی را پیگیری کند. او خاطرنشان کرد: اعضای شورای گفت و گو تصمیم گرفتند تا نشست فوق العاده ای ترتیب دهند و در آن با حضور رییس کل بانک مرکزی و وزیر نیرو، روند طولانی تامین و تخصیص ارز از یک سو و ناترازی در تولید و مصرف برق بررسی شود. در ادامه نشست خاندوزی با نظر دیگر اعضای شورا برای حل چالش موجود مقرر کرد که مسدودی ها بر اساس تفکیک بین خوش حساب ها و قانون مدارها با سایرین انجام شود. بدین ترتیب بنگاه های خوش نام می توانند در شرایط آسان تری ارز مورد نیاز را تامین کنند.

او پیشنهاد مربوط به ارائه قبض انبار و رفع مسدودی را نیز قابل اجرا دانست و با اشاره به اینکه در حال حاضر امکان لغو کامل بخشنامه مربوط به مسدودسازی سپرده ها وجود ندارد، گفت: می توان در صورت پایان مهلت اول برای تامین ارز، بانک را موظف کنیم که سودی را برای تمدید منابع مسدودی مربوط به واحدها در نظر بگیرد تا فعالان اقتصادی به دلیل طولانی شدن مدت تامین ارز، متضرر نشوند.

همچنین قرار شد با حضور رییس کل بانک مرکزی در یک جلسه فوق العاده، موضوع ارز بررسی شود.

نایب رییس اتاق بازرگانی ایران درباره آخرین تصمیمات شورای گفت و گو دولت و بخش خصوصی توضیح داد که بخش خصوصی درخواست کرده لغو پیمان سپاری ارزی صادرات فرش سریعاً ابلاغ شود.

بر اساس اظهارات حسین سلاح ورزی، در این جلسه موضوع تأخیر در تامین و تخصیص ارز به عنوان یک چالش جدی در برابر فعالان اقتصادی به ویژه تجار کشور مطرح شد. بخشنامه بانک مرکزی که مرداد سال گذشته به منظور مدیریت بازار ارز و جلوگیری از ایجاد درخواست های غیر واقعی تخصیص ارز صادر شد نیز مورد توجه قرار گرفت.

او ادامه داد: خواسته بخش خصوصی لغو این بخشنامه و پایان دادن به روند مسدودسازی سپرده های بانکی متقاضیان تخصیص ارز تا زمان خرید و تامین ارز بود، چرا که در حال حاضر به دلیل کمبود منابع ارزی کشور، امکان تامین به موقع ارز برای متقاضیان وجود ندارد و آنها مجبور هستند مدام زمان مسدودی منابع مالی خود را تمدید کنند که این اقدام هم به صورت پلکانی با افزایش میزان منابع، انجام می شود.

قائم مقام دبیر شورای گفت و گو به پیشنهاد های دبیرخانه درباره حل مشکلات ناشی از اجرای این بخشنامه اشاره کرد و گفت: یکی از پیشنهاد های دبیرخانه، مستثنی شدن تولیدی ها از این بخشنامه بود که خوشبختانه نماینده بانک مرکزی در جلسه از اجرایی شدن این پیشنهاد خبر داد. نکته دیگر ایجاد و تمدید گواهی ثبت آماری درباره کالاهای موجود در گمرک با ارائه قبض انبار بدون تودیع سپرده بود که این پیشنهاد هم مورد استقبال اعضای شورا قرار گرفت.

سلاح ورزی جدا کردن خوش حساب ها و واحدهای شناخته شده از دیگران در روند اجرای بخشنامه مربوط به مسدودسازی حساب بانکی متقاضیان ارز و تسهیل شرایط برای این افراد را راهکاری دیگر عنوان کرد که در این جلسه مطرح شد و به تصویب رسید.

بر اساس اظهارات نایب رییس اتاق ایران بررسی امکان رفع تعهد ارزی برای صادرات فرش دستباف، موضوع بعدی این نشست بود. او تصریح کرد: با توجه به بند (ک) تبصره ۹ قانون بودجه ۱۴۰۲، پیمان سپاری ارزی برای صادرات فرش دستباف ممنوع شده و در جلسه شورا بر تسریع ابلاغ این قانون به گمرکات، تأکید شد.

سلاح ورزی در ادامه به مساله روند برگشت فرش دستباف ایرانی به کشور اشاره کرد که درباره این موضوع نیز در نشست اخیر شورا تصمیم گیری شد. او تأکید کرد: پیش از این لایحه ای برای اصلاح ماده ۱۱۹ قانون امور گمرکی و به منظور تصریح معافیت فرش دستباف (ماده معافیت ها) و ماده ۶۵ قانون امور گمرکی (لزوم ارائه اسناد صدور) و تصویب در مجلس و سپس یک تبصره به ماده ۱۲۱ آیین نامه اجرایی الحاق شود؛ تهیه شده بود اما این لایحه هیچ گاه از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت به دولت ارسال نشد.

قائم مقام دبیر شورای گفت و گو به مصوبه شورا درباره برگشت فرش دستباف

صدور بخشنامه‌هایی برای الزام افزایش عمق تولید داخلی

مطرح بود؛ اما اقدامات زیاد و تحول بیشتری در دوسال اخیر در این حوزه صورت گرفت تا رویکرد علمی به آن داده شود.

معاون صنایع عمومی وزارت صمت اضافه کرد: از ۱۶ خردادماه طرح جدیدمان (نظارت بر کالاهایی که الزام به دریافت کد شناسه دارند، به‌خصوص در حوزه قطعات یدکی خودرو، لوازم خانگی و محصولات دخانی) تشدید خواهد شد. در این زمینه از مردم درخواست داریم که برای احقاق حقوق قانونی خود، حتماً از فروشندگان مجاز خرید کنند، حتماً کالایی که دریافت می‌کنند دارای شناسه رهگیری باشد و حتماً در فاکتوری که دریافت می‌کنند، اگر فاکتور الکترونیک باشد که الزاماً این‌گونه است و اگر بنا به هر دلیلی آن طرح صندوق فروشگاه‌های انجام نشده یا فاکتور الکترونیک عرضه نشده، حتماً بخواهند در فاکتور دستی هم که عرضه می‌شود، شماره شناسه کالا در آنجا قید شود.

وی با بیان اینکه این موضوع عیناً اصلاحیه قانون مبارزه با قاچاق کالا است، تأکید کرد: از سال ۹۲ الزام داشتیم که این کار را انجام دهیم، متأسفانه تأخیر شده و شبکه غیررسمی قاچاق هم در کشور وسعت پیدا کرد. البته با همراهی‌های صورت‌گرفته و مطالبه عمومی مردم، امیدوارم کالاهایی خریداری شود که هم شناسه، هم فاکتور رسمی، هم خدمات پس از فروش و هم ضمانت (حداقل شش‌ماه ضمانت در قطعات یدکی) داشته باشد.

برادران با بیان اینکه در دولت قبل بنا به هر دلیلی، برای کالاهایی که در داخل کشور تولید نمی‌شد تعرفه‌های ۳۰، ۴۰ درصدی گذاشته بود که به صورت خودکار قیمت تمام‌شده محصول را در داخل کشور افزایش می‌داد، تصریح کرد: در برخی از حوزه‌ها هم که تولید داخل داشتیم یا تا حدودی تولید داخلی را می‌توانستیم جایگزین کنیم، باز انحصارهایی شکل گرفته بود. به‌طور مثال مواد اولیه در حوزه منسوج نیاخته که به نوعی به یک‌تولیدکننده منحصر شده بود و تولیدکنندگان دیگر از کسب آن محروم بودند، قیمت به دو برابر قیمت جهانی افزایش پیدا کرده و واردات هم ممنوع شده بود.

وی با بیان اینکه رفع انحصار در تامین مواد اولیه منسوجات نیاخته، تولید را در این حوزه ۲۰ درصد افزایش داده است، افزود: با اینکه واردات این محصول آزاد است، واردات ندارد؛ زیرا تولید داخل نیاز کشور را تامین می‌کند. ضمن اینکه توانستیم قیمت این محصول را نسبت به سال گذشته ثابت نگاه‌داریم.

معاون صنایع عمومی وزارت صمت گفت: بخشنامه‌هایی را در آینده نزدیک برای الزام افزایش عمق تولید داخلی صادر خواهیم کرد.

در حوزه لوازم‌خانگی، سقفی برای محصولات تعیین شده که نهایتاً میزان ارزیابی باید در آن سقف صورت بگیرد و اگر کسی بخواهد همه مواد اولیه محصول وارد شد، از نظر ما تولید محسوب نمی‌شود. در حال حاضر، در تولید یخچال، عمق ساخت داخل به ۸۵ درصد و در تولید تلویزیون به بیش از ۵۰ درصد رسیده است. محمدمهدی برادران، با حضور در برنامه صف اول، با بیان اینکه بحث دیگر، کیفیت کالا است که کاهش مصرف در حوزه انرژی، جزو اولویت‌هایمان است، افزود: برخی تولیدکنندگان که سال‌هاست محصولشان را با مصرف انرژی بالا تولید می‌کنند، باید بدانند که در تیر، مرداد و شهریورماه امسال سه‌سطح پایین E، F و G را از رده خارج خواهیم کرد.

وی همچنین در پاسخ به این پرسش که وضع تولید در کشور چگونه است، گفت: روند روبه‌رشدمان که از سال گذشته هم در حوزه اشتغال، تولید و صادرات و هم در حوزه سرمایه‌گذاری رقم خورده، امسال هم به کمک جامعه صنعتی کشور افزایش پیدا خواهد کرد.

معاون صنایع عمومی وزارت صمت با بیان اینکه قاچاق و کالاهای تقلبی به تولید و اشتغال رسمی کشور لطمه می‌زنند، گفت: رفع انحصار در تامین مواد اولیه منسوجات نیاخته، تولید را در این حوزه ۲۰ درصد افزایش داده است.

به گزارش شاتا، برادران در مورد طرح تشدید مبارزه با فروش کالاهای بدون شناسه در فروشگاه‌های سراسر کشور، بیان کرد: یکی از دغدغه‌هایی که همیشه در راستای حمایت از تولید ملی با آن مواجه بودیم، موضوع قاچاق و کالاهای تقلبی است که در سطح بازار وجود دارد. این کالاها هم نارضایتی مشتریان را به نوعی ایجاد می‌کنند و هم موجب می‌شوند که تولید و اشتغال رسمی کشور لطمه بخورد.

وی افزود: متأسفانه ارزش کشور صرف کالاهایی می‌شود که در داخل به آنها نیاز نداریم و به‌خاطر مقاصد سوداگرانه، به‌صورت غیرمجاز و قاچاق وارد می‌شوند یا کالاهایی با کیفیت پایین‌تر از استاندارد داخل کشور، عرضه می‌شود.

معاون صنایع عمومی وزارت صمت با اشاره به اینکه کالاهایی هم هستند که در داخل کشور تولید می‌شوند، اما ویژگی‌های لازم را ندارند و کد شناسه دریافت نمی‌کنند، ادامه داد: کالاهایی معروف به تولیدات زیرپله‌ای وجود دارند که استانداردهای لازم را ندارند و جزو کالاهای تقلبی محسوب می‌شوند. این کالاها که بنا به هر دلیلی از سازمان ملی استاندارد مجوز دریافت نمی‌کنند، در حوزه اقتصاد غیررسمی وارد می‌شوند، یعنی مالیات نداده یا ضمانت‌های لازم را به مشتریان نهایی‌شان در حوزه خدمات پس از فروش ارائه نمی‌دهند و ...

برادران با بیان اینکه اگر به دنبال حمایت از تولید هستیم، از یک‌سو باید از تولید حمایت کنیم و از سوی دیگر با کالاهای تقلبی و قاچاق برخورد کنیم، یادآور شد: در سال‌های گذشته و در حوزه مبارزه با کالای قاچاق و تقلبی، طرح‌های زیادی